

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

P8_TA(2015)0412

Afganistan, w szczególności zabójstwa w prowincji Zabul**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie Afganistanu, w szczególności zabójstw w prowincji Zabul (2015/2968(RSP))**

(2017/C 366/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie sytuacji kobiet w Afganistanie i Pakistanie ⁽¹⁾ i rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie negocjacji dotyczących umowy o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między UE i Afganistanem ⁽²⁾,
 - uwzględniając lokalną strategię UE na rzecz obrońców praw człowieka w Afganistanie w 2014 r.,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2210 (2015) oraz mandat Misji Wsparcia ONZ w Afganistanie (UNAMA),
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Afganistanu z dnia 20 lipca 2015 r.,
 - uwzględniając konferencję w sprawie wdrażania i wspierania krajowego planu działania (rezolucja RB ONZ nr 1325) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa z dnia 20 września 2015 r.,
 - uwzględniając śródroczne sprawozdanie UNAMA OHCHR za rok 2015 w sprawie ochrony ludności cywilnej w konflikcie zbrojnym w Afganistanie z sierpnia 2015 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Afganistanu z dnia 26 października 2015 r.,
 - uwzględniając oświadczenie misji ONZ z dnia 11 listopada 2015 r. potępiające „bezsensowne zamordowanie” siedmiu cywilnych zakładników w prowincji Zabul,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze rosnące zaniepokojenie spowodowane prześladowaniami na tle etnicznym i wyznaniowym w Afganistanie w związku z przypadkami uprowadzeń i ataków, do jakich dochodzi od miesięcy i które skierowane są przeciw Hazarom, uznawanym za trzecią co do wielkości grupę etniczną i jedyną, w której dominują szyici;
- B. mając na uwadze, że w październiku 2015 r. uprowadzono siedmiu cywilów, których stracono w dniach 6–8 listopada 2015 r. w dystrykcie Arghandab, w czasie kiedy miało tam dojść do starć zbrojnych między dwiema rywalizującymi ze sobą grupami antyrządowymi;
- C. mając na uwadze, że w większości szyicka społeczność Hazarów należy do mniejszości etnicznych uznanych w nowej konstytucji Afganistanu;
- D. mając na uwadze, że w dniu 21 listopada 2015 r. grupa ok. 30 Hazarów podróżująca południową autostradą została zaatakowana przez uzbrojonych napastników; mając na uwadze, że co najmniej pięciu Hazarów podróżujących autobusem do Kabulu zostało uratowanych przez innych podróżnych, którzy pomogli im zataić ich tożsamość, kiedy bojownicy zatrzymali autobus;
- E. mając na uwadze, że zabójstwa w prowincji Zabul wskazują na szczególne zagrożenia dla Hazarów; mając na uwadze, że w kilku sytuacjach, do których doszło w ostatnich dwóch latach, hazarscy pasażerowie autobusów byli oddzielani od pozostałych pasażerów, uprowadzani, a w niektórych przypadkach zabijani;

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 119.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0282.

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

- F. mając na uwadze, że zabójstwa te ukazują stałe zagrożenie terrorystyczne dla ludności cywilnej ze strony talibów i ich grup rozłamowych, których część miała deklorować lojalność wobec tzw. Państwa Islamskiego;
- G. mając na uwadze, że od 2002 r. Unia Europejska nieprzerwanie wspiera odbudowę i rozwój Afganistanu i z oddaniem działa na rzecz pokojowego, stabilnego i bezpiecznego Afganistanu;
- H. mając na uwadze, że rozpoczęta w 2007 r. misja EUPOL wspomagająca szkolenie afgańskich sił policyjnych sprzyja tworzeniu systemu karnego/sądowniczego zarządzanego przez Afgańczyków; mając na uwadze, że w grudniu 2014 r. Rada postanowiła przedłużyć tę misję do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- I. mając na uwadze, że misja Międzynarodowych Sił Wsparcia Bezpieczeństwa (ISAF) zakończyła się z końcem 2014 r.; mając na uwadze, że w styczniu 2015 r. uruchomiono „misję zdecydowanego wsparcia” w celu dalszego wspierania afgańskich sił bezpieczeństwa i instytucji w postaci szkolenia, doradztwa i pomocy;
- J. mając na uwadze, że zabójstwa cywilów, jak również przetrzymywanie cywilnych zakładników to poważne naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego, którego wszystkie strony konfliktu zbrojnego – w tym wszelkie siły antyrządowe – mają obowiązek przestrzegać;
- K. mając na uwadze, że bezpieczeństwo w Afganistanie pozostaje sprawą bardzo niepokojącą z uwagi na działalność terrorystyczną talibów;
- L. mając na uwadze, że nadal dochodzi do przypadkowych zniszczeń, które skutkują ogromnymi liczbami ofiar wśród niewinnych cywilów, pracowników organizacji humanitarnych czy oddziałów uczestniczących w misjach pokojowych;
- M. mając na uwadze, że niedawny apel przywódcy Al-Kaidy al-Zawahiriego skierowany do bojowników tzw. Państwa Islamskiego o podjęcie walki przeciw koalicji międzynarodowej stanowi kolejne zagrożenie dla sił NATO w Afganistanie i dla bezpieczeństwa kraju;
1. stanowczo potępia barbarzyńskie zabójstwo i ścięcie siedmiu Hazarów (dwóch kobiet, czterech mężczyzn i dziewczynki) w południowo-wschodniej prowincji Zabul przy granicy z Pakistanem;
 2. potępia ataki talibów, Al-Kaidy, tzw. Państwa Islamskiego i innych grup terrorystycznych na afgańską ludność cywilną, afgańskie narodowe siły obrony i bezpieczeństwa, instytucje demokratyczne i społeczeństwo obywatelskie, które kosztowały życie rekordową liczbę osób; podkreśla, że ochrona społeczności Hazarów, grupy szczególnie narażonej na ataki terrorystyczne ze strony talibów i tzw. Państwa Islamskiego, powinna stać się jednym z priorytetów afgańskiego rządu;
 3. składa kondolencje pogrążonym w żałobie rodzinom, w szczególności rodzinom ofiar okrutnych zabójstw na członkach społeczności Hazarów;
 4. wzywa do wsparcia władz Afganistanu w celu podjęcia szybkich i właściwych działań zapewniających postawienie zabójców niewinnych ofiar cywilnych przed wymiarem sprawiedliwości oraz w celu potwierdzenia, że w kraju panuje praworządność;
 5. wzywa władze Afganistanu, aby dopilnowały, by funkcjonariusze służb bezpieczeństwa uwikłani w przypadki poważnego łamania praw człowieka, w tym funkcjonariusze, którzy dowodzili służbami dopuszczającymi się nadużyć, zostali w sposób rzetelny i bezstronny sprawdzeni i zdyscyplinowani lub skazani, w zależności od zarzucanych im czynów;
 6. uważa, że morderstwa cywilnych zakładników, w tym kobiet i dzieci, muszą być traktowane jak zbrodnie wojenne; podkreśla, że zabójstwa niewinnych cywilów są zakazane przez międzynarodowe prawo humanitarne; podkreśla, że prawa tego muszą przestrzegać wszystkie strony konfliktu, w tym grupy rozłamowe;
 7. wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z poważnym zagrożeniem bezpieczeństwa, stałym wzrostem przemocy, aktami terrorystycznymi prowadzącymi do gwałtownego wzrostu liczby ofiar oraz utrzymującym się zagrożeniem dla ludności zmuszanej do życia w atmosferze narastającego strachu i zastraszania;
 8. uważa, że bezpieczeństwo narodowe jest podstawą dla rozwoju społeczno-gospodarczego, politycznej stabilności i przyszłości Afganistanu;

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

9. wzywa rząd Afganistanu do zacieśnienia współpracy z rządem Pakistanu; podkreśla, że ściślejsza współpraca w zakresie bezpieczeństwa i zarządzania przyniosłaby obopólne korzyści i przyczyniła się do promowania pokoju i stabilności w regionie;
 10. wzywa państwa członkowskie i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do dalszego pełnego zaangażowania i wspierania rządu Afganistanu w walce z rebeliantami;
 11. potwierdza swoje zobowiązanie do dołożenia wszelkich starań, aby zwalczyć terroryzm i ekstremizm w Afganistanie oraz uważa, że takie wysiłki mają zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa w regionie i na świecie oraz budowy pluralistycznego, stabilnego, demokratycznego i bardziej dostatniego państwa;
 12. nadal jest zaangażowany we wspieranie afgańskiego rządu w jego wysiłkach na rzecz przeprowadzania kluczowych reform, poprawy administracji i praworządności, lepszego przestrzegania praw człowieka, w tym praw kobiet, zwalczania korupcji, walki z przemysłem narkotykowym, poprawy stabilności finansów publicznych oraz wspierania wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu; przyjmuje do wiadomości zamiar prezydenta Aszrafa Ghaniego uczynienia z walki z korupcją jednego z priorytetów swoich rządów;
 13. potwierdza swoje wsparcie dla afgańskiego rządu i ludności w tym krytycznym momencie; zwraca uwagę na straty w ludziach poniesione przez afgańskie siły obrony i bezpieczeństwa od zakończenia misji ISAF z końcem 2014 r.; zachęca rząd do kontynuowania starań zmierzających do poprawy operatywności i skuteczności operacyjnej sił obrony i bezpieczeństwa, aby zagwarantować ludności w całym kraju bezpieczeństwo i stabilność;
 14. jest głęboko zaniepokojony pogarszającą się sytuacją praw człowieka i bezpieczeństwa w Afganistanie, a w szczególności wpływem, jaki ta sytuacja może mieć na prawa kobiet, mniejszości etniczne i religijne, obrońców praw człowieka i dziennikarzy;
 15. przypomina o przełomowej ustawie o eliminacji przemocy wobec kobiet z 2009 r. i apeluje do władz, by skierowały większą uwagę i przeznaczyły więcej funduszy na ochronę żyjących w zagrożeniu lub atakowanych obrońców praw człowieka;
 16. wzywa rząd Afganistanu do przyjęcia planu wdrażania krajowego planu działania dla Afganistanu nr 1325, który obejmuje wymóg pełnego włączenia kobiet do wszystkich etapów negocjacji pokojowych;
 17. przypomina o zobowiązaniu się afgańskiego rządu przed wspólnotą międzynarodową do zapewnienia praw i ochrony mniejszości etnicznych, językowych, religijnych i innych;
 18. zdecydowanie potępia niedawne ataki talibów w Kunduzie, których ofiarami padły osoby cywilne i członkowie afgańskich krajowych sił obrony i bezpieczeństwa. popiera niezależne dochodzenie dotyczące ataków na szpital Lekarzy bez Granic w Kunduzie oraz wzywa do respektowania neutralności szpitali i placówek medycznych;
 19. po raz kolejny zwraca uwagę na pilną konieczność, by rząd Afganistanu i wszyscy partnerzy w regionie w sposób bardziej wiarygodny zaangażowali się w dążenia do zakończenia konfliktu i zapewnienie stabilnej sytuacji; powtarza, że proces pokojowy kierowany i prowadzony przez Afgańczyków jest warunkiem wstępnym dla osiągnięcia zrównoważonego i długotrwałego rozwiązania;
 20. z zadowoleniem przyjmuje decyzję dotyczącą zorganizowania w Brukseli w 2016 r. wszechstronnej konferencji ministerialnej w sprawie Afganistanu, co świadczy o zaangażowaniu wspólnoty międzynarodowej w proces stabilizacji i rozwoju tego kraju; spodziewa się, że konferencja pozwoli określić ramy dla rządu Afganistanu i darczyńców do 2020 r., dla których podstawą będą konkretne zobowiązania rządu Afganistanu i wspólnoty międzynarodowej;
 21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Afganistanu.
-